

EN UTSIKT ATT DÖ FÖR -

och andra berättelser

— författade av JOHAN BERGKVIST —

med illustrationer av OSCAR KÜSEL

satt på pränt av EBES FÖRLAG

*En utsikt att dö för -
och andra berättelser*

Johan Bergkvist

www.ebesforlag.se

1:a upplagan, 1:a tryckningen

En utsikt att dö för - och andra berättelser

Författare © Johan Bergkvist 2020

Illustrationer och omslagslayout © Oscar Küsel

Grafisk formgivning: Eva-Karin Berglund

Ansvarig utgivare: Ebes förlag

Tryckt av DH Printing House, Lettland 2021

ISBN: 978-91-89263-04-8

Till Mikael

^{.I} *Turisten*

Turisten

Något flyktigt hade flugit i biljettkontrollant Berg denna dag. Det märktes inte tydligare än en tillfällig känsla av ensamhet. Inte tydligare än en krusning på ensamhetens yta. En sådan kortvarig känsla av ensamhet som kan infinna sig när solen går ned. Eller när snön faller och täcker över det som en gång varit fullt synligt. Det märktes inte tydligare än att denna tillfälliga ensamhetskänsla satte i gång något i biljettkontrollant Berg som hade varit glömt. Det gick inte rakt ut att säga precis vad det var, men den sedan länge ganska tystlåtna och inåtvända biljettkontrollanten hade i dag fått något annorlunda i sin blick. Vore det som något långtansfullt eller nästan förrymt hade intagit honom. Och en illmarig min drabbade hans ansikte. Hade han gått och blivit sjuk eller vad var det egentligen som hade flugit i honom?

Någon skulle säga att han från denna dag betedde sig ännu konstigare än vad han tidigare hade gjort. En annan skulle påstå att han betedde sig som vanligt men snarare såg spetsfundig och därtill aningen överlägsen ut. Med en snörpen mun och en veckad läpp i ett halvhjärtat leende. Liksom en banktjänsteman. Eller någon annan som är underkastad kapitalism. Vore det som om biljettkontrollanten gick runt och bar på en hemlighet, en sanning, utan att för den skull avslöja den. Vore det också som om han ville avslöja den, men utan att glappa på den käft som så sällan hade glappat förr om åren. Ungefär som om han hade druckit en magisk dryck som gav honom evigt liv, men vägrade berätta för de som törstade efter evigt liv var dryckens källa fanns. Eller som om han hade blivit kallad av kungen för att få medalj utan att säga något om det. I vilket fall som helst var det något som hade flugit i biljettkontrollant Berg denna föränderlighetens dag.

Han hade denna yttersta dag av sitt gamla liv just avslutat det monotona och vedervärdiga kvällspasset i biljettkuren på Centralens tunnelbanestation. Avlösningen hade kommit exakt tre minuter innan Bergs arbetspass slutade i form av herr Hamid. Herr Hamid var en timid man, nyligen fyllda sextio år, och lika grå som väggytorna mellan tågstation och tunnelbanestationen. Han hade jobbat i biljettkuren sedan nittioåtta. I biljettkontrollant Bergs ögon var denne herr Hamid lika tråkig och enfaldig som alla andra kollegor. Samtliga såg lika tråkiga och lika enfaldiga ut. Det var inget särskilt tråkigt och enfaldigt med just denne kollega.

Herr Hamid hälsade på biljettkontrollant Berg och den senare slutförde sitt pappersarbete under dovt hummande och illmarigt tänkande och lösgjorde sedan sin kassa för att gå säkerhetskorridoren fram till det bunkerliknande kassakontoret och räkna densamma. Vad biljettkontrollant Berg anbefallde sin inre röst kunde lika gärna biljettkuren och hela stationen sprängas i luften. Ingen skulle sakna någon här ändå. Han vände nu ryggen mot hela det ekipage av människor som stod därutanför och dreglade och skrek om vilket tåg de egentligen skulle ta. Berg kunde i denna stund inte bry sig mindre om någon av dem där ute. De var inte ens människor i hans ögon. Ännu mindre människa än hans tråkiga och enfaldiga kollegor. Ännu mindre människa än herr Hamid.

Herr Hamid, å sin sida, hade i alla dessa år sedan nittioåtta avlöst Berg just på fredagar. Han hade alltid hälsat på honom trots att han visste att Berg knappt svarade, och tänkte därför nästan alltid vidare att Berg måste vara världens ensammaste man. Och, enligt herr Hamid var det i sådana fall rätt åt honom att han var det.

Utanför den solkiga luckan och bakom de närmast sörjande passerade nu hundratals stressade, plågade eller bara hemvändande massor av människor. Om man noggrant tittade kunde man se dessa människors förvridna ansikten.

Om man bara studerade dem tillräckligt noga, vill säga. Och det hade den som inte hade haft något annat för sig tid att göra. Biljettkontrollant Berg hade sålunda haft tid att göra detta sedan mitten av nittiotalet. Det nya millenniet hade pågått i styvt två decennier. Fasligt mycket tid för att studera människor och deras ansikten, med andra ord.

Några av de hundratals passerande var gulbleka, insvepta i lika bleka tyger och gapade tomt mot den vilda och rusande och krängande hopen. Några andra riktade sitt hat mot exakt varje förbipasserande. De kunde knuffas, tacklas. De kunde skrika rakt ut i ansiktet på en stackare som bara stressade som alla andra. De skrikande och hatiska anfallen var till synes helt godtyckliga. Precis som vredens nyckfulla konsekvenser oftast är. Det är oftast inte den som förtjänar det som får lov att ta vredens konsekvenser. Det vet alla ni som aldrig förtjänat dem! Några andra i den stressande strömmen intresserade sig samtidigt för det gamla *Bladet*, som sedan några år tillbaka endast fanns i digitalt format i den blinkande mobiltelefonen, vilken för övrigt var upptryckt mer eller mindre i varje människas näsa. Snoret rann och de röda ögonen sökte den sanning de sedan länge hade blivit snuvade på.

I *Bladet* kunde man läsa om Venezuelas kamp mot socialismen. Eller en nationalists kamp mot sin egen nation. Eller ett lands kamp mot sin egen implosion! Det var emellertid alltid en kamp som var dömd att misslyckas. Ytterligare andra förbipasserande jäste som sockerkakor bland alla sina söta själsvänner där nere under jorden. Många av dessa stressade, plågade eller bara hemvändande resenärer var liksom biljettkontrollanten själv på väg från sina arbeten. De hade avslutat sina värv och hade nu något märkbart lystet i blicken. Var det alkoholen? Var det familjen? Nej, hur kunde det vara det? Var det älskaren? Han med pianofingrarna spelade förresten samtidigt på en bar i ett kvarter i närheten. Man kunde se hur några ville bli spelade på. Eller bara spelade ... Ja, de som

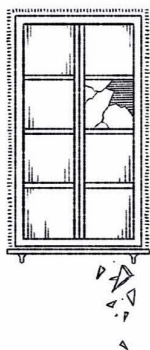
struntade i allt var också öppna för allt. Har du aldrig tänkt att den verkliga världen kommer vara exakt likadan i morgon om du inte finns då? Andra förbipasserande var i alla fall kanske på väg till en middag tillsammans med goda vänner, eller någon annan typ av tärande tillställning. Fy satan för middagar! Varför ska man sitta där och plågas medan folk skrävar om ditt och datt och man i själva verket vill vara för sig själv i Stenstaden? Men det var ju trots allt fredag i dag! Och då ska det lagas middag till alla vi känner! Då ska det utbytas allsköns trams i form av konsensussittningar utan någon riktig nerv. Säg mig, på vilket sätt utvecklas man egentligen av en middag? Förutom att man blir mätt ... Ytterligare andra av dessa de stressade eller plågade eller bara hemvändande visste inte riktigt var de var på väg. De hade ännu inte förstått vad som var målet. Den stora, brutala, nakna sanningen hade inte landat vid fötterna eller på huvudet på dessa sökande, otillfredsställda eller rastlösa själar. Och på många av dem skulle den aldrig göra det. De såg sig själva fortfarande lika vilsna som i går. Och skulle vara lika vilsna i morgon.

Vill du läsa hela?

Denna bok finns att beställa där man vanligtvis köper böcker. Om din bokhandel eller bibliotek inte har dem hemma kan du be dem beställa hem den. Den finns även hos de flesta nätbokhandlare samt att beställa direkt i Ebes förlags webbshop.

<https://www.ebesforlag.se/store/p/novellsamlingar-318035/en-utsikt-att-dö-för-och-andra-berättelser-999536>

www.ebesforlag.se/store

En ny religion håller på att införas i samhället och då finns ingen plats för oliktänkande. En iskall man försöker ta sitt liv för att han inte kan glömma. En filosof döms till att falla i glömska och passar på att döma sin jury till att bli ihågkomna. En uråldrig skog slukar sina offer. En bitter och cynisk biljettkontrollant finner sin bittra och cyniska överman. En utsikt att dö för blir det största i livet för mannen med hjärntumören.

Denna samling berättelser handlar om tro och tvivel, om kärleken och döden. Vad vi tar oss till när livet förändras eller försvinner.

ISBN 978-91-89263-04-8

9 789189 263048